



Autor práce: Johanka Troupová  
 Název práce: Indonésané v Československu: zvláštní případ politické emigrace  
 Vedoucí práce: PhDr. Michaela Budiman, Ph.D.

Hodnotící kritéria:	Známka:
<b>Formální náležitosti práce</b>	
Práce splňuje veškeré formální náležitosti bakalářské diplomové práce.	
<b>Téma, stanovení cílů práce a jejich dosažení</b>	<b>výborně</b>
Autorka si za cíl práce zvolila zmapování situace indonéské imigrace do Československa poznamenané zářijovými událostmi v Indonésii r. 1965. Zvláštní zřetel je věnován zodpovězení otázek spojených s vytvářením společné identity a udržováním původních kulturních tradic. Výzkumné a interpretační cíle byly stanoveny srozumitelně a koncepčně a autorka se jich držela po celou dobu. Jen je škoda, že se autorce nepovedlo oslovit více tehdejších indonéských studentů, i když právě zpracování terénního výzkumu naznačuje velký potenciál do budoucna. Vzhledem ke konečné podobě předkládané práce lze říci, že všech vytýčených cílů bylo dosaženo.	
<b>Struktura, metodologie, argumentace a interpretace</b>	<b>velmi dobře</b>
Práce je logicky strukturována do pěti kapitol. Po úvodní historicko-politické rozpravě, které bych vytkl především nelogické členění textu do nadměrného počtu odstavců často tvořených jen jednou větou, následuje velmi zajímavě pojatý terénní výzkum = řízené rozhovory. Tuto formu velmi oceňuji a je zřejmé, že autorce tato náročná forma vyhovovala. Je však zřejmé, že mnoho mezi řádky zmíněných otázek, a nebojím se říci kruciólních otázek, není zodpovězeno. Např. na s.38 je informace o panu Siswartono, který se do Indonésie vrátil až v r. 1998 a musel být dle vlastních slov ubytovaný 60km od místa jeho narození. Proč tomu tak bylo, se ale nedozvíme a je to škoda. Téma indonéské vynucené emigrace do Československa je velmi zajímavým příspěvkem do diskuze a výzkumů na téma multikulturní identity, vytváření sociálních vazeb v novém prostředí apod. Z tohoto úhlu pohledu bych raději oželet první část práce a naopak hodnotil rozšířený terénní výzkum a analýzy a poznatky z něj vyplývající. Autorka se občas dopouští dílčích významových nepřesností, např. na s.28 je napsáno, že film „...ukazuje, co indonéští imigranti... museli prožít a čím si museli projít.“, ale spíše bychom se měli dočíst, že jde o uměleckou interpretaci/ztvárnění některých pocitů, se kterými se imigranti setkávali. Naštěstí podobných míst není v textu mnoho.	
<b>Jazyk, stylistika</b>	<b>výborně</b>
Jazyku ani stylistice není příliš co vytknout. Text je čtivý a logicky strukturovaný.	
<b>Odborná literatura, bibliografický aparát</b>	<b>Velmi dobře</b>
Použité množství literatury je pro bakalářskou práci tohoto zaměření dostatečné. Bibliografický aparát je vedený poctivě, byť by neškodilo jej rozšířit a častěji zapracovat do korpusu textu.	
<b>Navrhované celkové hodnocení</b>	<b>Výborně</b>
Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě.	

**Témata pro obhajobu a doplňující otázky:**

- 1) Změnily řízené rozhovory s indonéskými imigranty Váš pohled na ně? Pokud ano, jakým způsobem?
- 2) Popište okolnosti vzniku rozhovorů a také mě zajímá, zda jste měla u některých témat pocit, že respondenti s jejich zodpovězením mají osobní problémy.